

registrovány dvě hexavakcíny – Infanrix Hexa a Hexavac, který není dočasně k dispozici. U první se podává čtvrtá dávka za 12–24 měsíců, u druhé za 12–18 měsíců po třetí dávce. Odborníci se často dohadují, zda není podání hexavakcíny velkou zátěží pro imunitní systém dítěte. V roce 1994 byla zveřejněna zpráva Institutu medicíny ve Spojených státech, která se k této problematice vyjadřovala. Zpráva doslova uvádí, že »za normálních okolností je nepravděpodobné, že počet oddělených antigenů obsažených v jedné očkovací látce pro děti by představoval znatelné zatížení imunitního systému, natož aby se stal imunosupresivním«. To zjednodušeně řečeno znamená, že jednotlivé složky očkovací látky tělo nezatěžují a ani nesnižují fungování jeho imunitního systému.

Dosavadní vědecké práce jasně ukazují, že ochrana, kterou zajistí kombinovaná očkovací látka, je stejná jako při podání jednotlivých očkovacích látek,

Tab. 9. Celkový počet antigenů, které se dostanou do lidského těla v různých časových obdobích a při použití různých očkovacích látek (upraveno podle OFFIT, PA., et al. *Pediatrics*, 2002, 109, p. 124–129)

1960		1980		2000	
vakcína proti	počty antigenů	vakcína proti	počty antigenů	vakcína proti	počty antigenů
záškrtu	1	záškrtu	1	záškrtu	1
tetanu	1	tetanu	1	tetanu	1
dávivému kašli – celobuněčná	3000	dávivému kašli – celobuněčná	3000	dávivému kašli – nebuněčná	2–5
dětské obrně	15	dětské obrně	15	dětské obrně	15
pravým neštovicím	200	spalničkám příušnicím zarděnkám	10 9 5	<i>H. influenzae</i> typu b žloutence typu B pneumokokům spalničkám příušnicím zarděnkám planým neštovicím	2 1 7 10 9 5 69
Celkem	3217	Celkem	3041	Celkem	123–126

Poznámka: počet antigenů nesmírně ovlivňuje použití celobuněčné nebo nebuněčné («acelulární») očkovací látky proti dávivému kašli

ne-li vyšší. Podávání kombinovaných očkovacích látek, a tedy i hexavakcín, s sebou nepřináší zvýšené riziko vzniku vedlejších reakcí. Moderní očkovací látky totiž obsahují podstatně méně antigenů než dříve vyráběné vakcíny. Obsahují však všechny antigeny, které jsou potřebné pro to, aby byl organismus ochráněn proti infekčním nemocem. Ilustrativní je tabulka, kterou zveřejnil významný americký pediatr Paul Offit (tab. 9 na předchozí straně).